

FORMANDENS MUNDTLIGE BERETNING

Generalforsamling 2024

Formandens mundtlige beretning 2024

Hvad er almindeligt? Hvad er specielt? Tjah, det er nok ikke en fast afgrænsning. Når jeg på denne generalforsamling aflægger formandens mundtlige beretning, så sker det i hvert fald på en ny måde. I løbet af aflæggelsen afbrydes beretningen for at give plads til en kort debat ved bordene. En TR er valgt til at være ordstyrer, og en TR er valgt til at skrive ned, hvad der bliver sagt. Hver runde tager 10 minutter. Hvis der kommer noget frem, som skal op i plenum, er I velkomne til at udfylde et talekort, der ligger på bordet, og så vil dirigenten styre tingene derfra.

2024 er ikke et helt almindeligt år. Well, ingen år kan vel kaldes almindelige, men så kan man vel sige at det er og bliver noget særligt. Der er mange grunde til at det bliver et særligt år. Når man snakker om at noget er særligt, så er det på både godt og ondt. Det kan være særligt godt eller særligt dårligt. Somme tider – ofte- er det et spørgsmål om øjnene, der ser.

Hvad er det så, at der kommer til at gøre 2024 til noget særligt? På nationalt plan er der et par begivenheder i bogen allerede. Vi har fået en ny konge til eksempel. Skal vi holde os til vores egen klub – Danmarks Lærerforening – så er det i år ikke mindre end 150 år siden, Danmarks Lærerforening blev stiftet. Det tør jeg godt love, at I kommer til at høre en del mere til. Det er naturligvis en kæmpe begivenhed – noget som ikke ret mange har gjort efter. Danmarks Lærerforening har siden 1874 (!) givet med- og modspil for at opnå de bedst mulige løn- og arbejdsvilkår til sine medlemmer. Måske bliver vi væltet omkuld, men vi har også altid rejst os igen.

Og så er det jo et OK-år, hvor der for ganske nyligt er forhandlet et resultat hjem for OK-24.

Tema 1 – Folkeskolen og inklusion

Når jeg nu nævner særligt tre skoler, så er det bestemt ikke for at fremhæve nogen. Det er ikke nogen af vores – heldigvis – endnu, måske. Jeg vil i hvert fald dreje fokus hen på et tema, der ikke er særligt rart. I starten af 2024 har vi hørt om Borup Skole i Køge Kommune, Agedrup Skole i Odense Kommune og Mou Skole i Ålborg Kommune. Børn helt ned til 9-årsalderen udviser en så grænseoverskridende adfærd, at vi sidder måbende og målløse tilbage, når vi hører om det. Der opstår stærkt polariserede holdninger, fordi vi alle på en eller anden måde bliver ramt af det, og fordi det er så uendeligt svært at acceptere, at det kan finde sted. Det afløses af en magtesløshed, fordi vi erfarer, at der dybest set ikke gøres ret meget ved det.

Her hos os oplever vi også flere henvendelser om elever, der har det rigtig svært, og som reagerer uhensigtsmæssigt overfor de voksne. Det er der flere sager på. Samtidig hører vi, at læreren ikke oplever, at der er fuld opbakning til det man har gjort. Det holder ikke, at vi i et misforstået hensyn til den udadreagerende elev afstår fra at handle – at der ikke også tages hensyn til dem det er gået ud over, om det så er andre børn eller voksne.

Men hvorfor gøres der ikke noget? Er det fordi mulighederne for restriktioner er for få? Er det fordi vi har ledelser der er presset ovenfra til at indskrive elever i skolen, som ikke er rustet eller klædt på til det? Er det fordi vi lærere ikke har tilstrækkelige muligheder og ressourcer til at løfte den

opgave der handler om at undervise alle børn? Og kan vi dybest set betragte det som held, at det ikke er en af vores skoler, der bliver omtalt i den landsdækkende presse?

Lad mig fremlægge to retninger i beskrivelsen af opgaven.

Overskriften er vel egentlig Inklusion. Men allerede i overskriften er vi jo ekskluderende. Den beskriver, at nogen skal inkluderes i nogle andres fællesskab. De beskrives som de specielle – de anderledes. Det alene blokerer for, at der skulle kunne være plads og rum til alle. Derudover opleves diagnoser – fysiske såvel som kognitive og psykiske – som stigmatiserende og placerer et stempel på det enkelte barn, så man allerede er bagud på point.

En anden holdning er, at børn der ikke kan indordne sig, ikke hører til i folkeskolen. Enten er de dårligt opdragede eller også har de en diagnose, som gør, at de ikke kan – og aldrig kommer til – at indgå i et ligeværdigt samspil med andre børn. Vi har specialskoler af en grund.

Begge holdninger er virkelig sat på spidsen – virkeligheden ligger nok et sted imellem. Hvad vi kan konstatere er, at 11% af børn i Slagelse kommune er visiteret ud af almindelen. Og vi kan konstatere en udbredt praksis, der illustrerer, at der ikke længere er vandtætte skotter mellem almen og special, når vi taler økonomi.

Men hvad skal der til for at folkeskolen kan være for langt flere børn med særlige behov? Hvordan kommer vi væk fra en stigende ekskludering af børn fra det store fællesskab? Hvordan skal skolen indrettes for at vi bedre kan løfte opgaven? Hvilke samarbejder, ressourcer, initiativer og prioriteringer skal der til for at vi kan løfte opgaven med en folkeskole der er for langt flere, end den er i dag?

Debat

Tema 2: Strukturændringer og et fælles skolevæsen

Sidste år var vi vidner til en omfattende ændring i skolestrukturen. Fem skoler lukkede. En ny skole opstod af asken. Der er gjort meget for at den fønix skulle blive flyveklar. Det arbejde er ikke slut. Noget der undrer mig er, at medarbejdernes meninger og holdninger ikke ser ud til at fylde ret meget i det grundlag, der træffes beslutninger på. Og når de store forandringer skal gennemføres, så skal der omfattende negativ omtale til, før man får øje på de menneskelige konsekvenser af de beslutninger man har taget. Det er som om, at man som medarbejder ikke betragtes som rationel, når man reagerer på, at ens arbejdsplads gennem måske mange år, nedlægges eller forandres betydeligt. Forandring er svær – forandring tager tid – forandring koster.

Nu er vi så der, hvor det desværre ikke er slut med strukturændringer. Pr. 1. august virksomhedsoverdrages almindelen af X-Class til ZBC. En beslutning, vi af mange grunde ikke er enig i. A og I klasserne, der er X-class' specialtilbud bliver i Slagelse Kommune, men vi ved i skrivende stund ikke hvor og i hvilken form. Dermed ved vores kolleger endnu ikke, hvordan deres arbejdsliv ser ud efter sommerferien. Det er altså ikke en nem situation, og det synes jeg, de ansvarlige burde anerkende.

Og så er det besluttet, at Klostermarken Skole og Slagelse Heldagsskole skal lægges sammen til én skole. To specialskoler med hver deres profil og kultur – den ene med behandlingsdel, den anden med heldagstilbud. Endnu er den nye skoles navn hverken kendt eller besluttet. Hmm – måske har man lært noget af et tidligere forløb med navngivning af en ny skole. Vi følger også udviklingen tæt her.

Egentlig har jeg altid handlet efter devicen, at når nu beslutningen er taget, så bliver den ikke lavet om, og så *skal* vi have det bedste ud af det. Det handler om samarbejde og medindflydelse. At lytte til hinanden – at prøve at forstå hinanden og vores baggrunde. Sådan havde – og har – jeg det også med eks. A20. Vi får ikke lavet A20 om, selvom den ikke har fungeret ret godt her hos os. Men vi må stadig bruge den som løftestang til at bestemmelserne som minimum overholdes. Og så ser jeg gerne, at vi kan få lidt ro på og ikke have omfattende ændringer hvert og hvert andet år.

Jeg vil ikke lægge skul på, at vores samarbejde med forvaltning og direktion – og ikke mindst skolelederne – er helt anderledes på sporet end tidligere. Vi oplever at blive hørt på en helt anden måde. Det er ikke det samme som at vi har vetoret på beslutninger eller kan bestemme, hvordan tingene skal gøres, men vi har altid mulighed for at påpege, hvis noget er på vej i en forkert retning, og vi oplever en reel indflydelse på beslutninger.

Med denne anden omgang af strukturændringer, kan vi så tillade os at håbe på lidt mere ro? Kan vi ikke godt snart tillade os at håbe på og tro på, at der på kommunalt niveau bliver investeret i vores skolevæsen? Et fælles skolevæsen. Men skal vi have et fælles skolevæsen? Står vi stærkest, når vi alle er der for hinanden? Hvad med at vi får genoplivet vores fag-faglige netværk på tværs af skolerne? Hvad med, at hvis man brænder for sit fag så meget, at man måske kunne undervise kun i det, men på flere matrikler? Hvordan kan vi styrke sammenhængskraften i vores skolevæsen på tværs af skolerne? Hvordan får vi samlet skolevæsenet med eks. UU og PPR, så de funktioner bliver en mere integreret del af skolerne? Eller skal vi overhovedet have et fælles skolevæsen? Handler det om, at vi hver skole for sig skal forsøge at lave den bedste skole?

Debat

Tema 3 – kommunale aftaler

Når vi som kreds i Danmarks Lærerforening arbejder for alle medlemmers løn- og arbejdsforhold, så sker det bla. i form af indgåelse af aftaler. Som bekendt skal der to til at lave en aftale, og rent historisk er der ikke for alvor mange eksempler på store aftaler indgået efter 2013 – i hvert fald ikke lokalt hos os og hvis man ser bort fra A20. En ret så væsentlig slags aftaler er forhåndsftalerne. Forhåndsftaler er aftaler, hvor man fordeler lønmidler udover overenskomsten. Et eksempel på det er de to løntrin, som alle uddannede lærere får som tiltrækning og fastholdelse og det løntrin der gives for arbejdstidsbestemte tillæg.

Vi har også haft forhåndsftaler for ansatte i Handicap og Psykiatri og i Børn og Unge. Når jeg siger har haft, så er det fordi, Slagelse Kommune har igangsat et arbejde med at opsigte nogle af de over 400 forhåndsftaler der er i kommunen. Det ser ikke ud til, at vi har mulighed for at komme med

nye input til en genforhandling af forhåndsftalerne. De bliver kun genforhandlet, hvis kommunen har et ønske om det. Efter min mening er det ufint. Vi har forhåndsftalerne af flere grunde – blandt at der så ikke skal forhandles lokalløn for hver enkelt medarbejder. Jeg kan ikke forestille mig, at vores ledere synes at de har så god tid, at de kan indlede en personlig lønforhandling med hver enkelt medarbejder. En anden grund er, at med forhåndsftalen, så er der ens aftalte vilkår for alle der er omfattet. Det giver en naturlig ro på arbejdspladsen. Hvor det ender, ved vi endnu ikke. Dog er det sikkert, at lederne har rigeligt at se til i forvejen – og det har vi jo bestemt også.

Når det kommer til en lokalaf tale i forbindelse med hhv. lov409 og A20 så er det ikke rigtig noget, der har vundet indpas her hos os. Og som I forhåbentlig ved, så er det bestemt ikke fordi vi ikke har forsøgt. Og vi giver ikke op på det punkt, ligesom vi stadig presser på for at få genforhandlet forhåndsftalerne. Det er bestemt en opgave, der ligger foran os.

Vi har aftalt med Center for Skole og Dagtilbud, at der i skoleåret 25/26 skal arbejdes med professionel kapital. Hvorfor skal vi det, og hvorfor først til næste skoleår igen? Arbejdet med den professionelle kapital handler rigtig meget om fokus på kerneopgaven og på arbejdsmiljøet. Tillid, samarbejde og retfærdighed. Det er et arbejde, der kræver, at det prioriteres både mht. tid og ressourcer, og der er vi ikke lige nu. Skoleplanerne er allerede under udarbejdelse, og det er ikke muligt at prioritere tiden til det i det kommende skoleår. Men med god tid og ordentlig forberedelse, er der god grund til at tro, at det bliver en prioriteret og fokuseret indsats.

Men er aftalerne (forhåndsftaler, lokalaf taler) stadig noget, vi som kreds skal arbejde for? Eller skal vi bruge vores kræfter anderledes.

Man kan godt argumentere for, at de bliver mindre og mindre værd, når de egentlig bare kan opsiges med tre måneders varsel og blot genforhandles, hvis kommunen synes, at de har gavn af det.

Vi mødes egentlig af en imødekommenhed for at indgå aftaler, men det er altid en forudsætning i en kommune som vores, at det ikke må koste noget – det må ikke binde midler – det må ikke indskrænke ledelsesrummet. Det svarer lidt til at sige til sit barn, at det godt må få en is, så længe den ikke indeholder væske, sødestof og i øvrigt ikke er under 0 grader varm.

Hvad skal en god (og realistisk) aftale indeholde, hvis det stod til dig? Det kan være alt muligt – både løn, frihed, arbejdsvilkår. Man må godt drømme lidt. Vi har fået at vide, at vi ikke skal komme med et maksimalt undervisningstimal eller en forberedelsesfaktor. Men man må godt drømme lidt. Oplægget her er både rettet mod en evt. lokalaf tale og kommende forhåndsftaler.

Debat

Afslutning:

Her til en afslutning, vil jeg komme ind på nogle af de andre temaer, som kommer til at fylde en del af kredsens arbejde i det kommende års tid.

Jeg har allerede nævnt professionel kapital, som vi vil gøre en del for at få forberedt ordentligt, så det kan skydes i gang fra skoleåret 25/26. Vi er overbevist om, at arbejdet på sigt vil bidrage til, at

det bliver mere attraktivt at være ansat i Slagelse Kommune, at de gode fortællinger om vores skolevæsen ikke skal graves frem og opfindes eller findes på, men helt naturligt opstår, fordi det er virkeligheden.

Arbejdet med forhåndsaftalerne kommer naturligvis til at fylde. Vi står her ikke alene som faglig organisation. Der er bred enighed blandt organisationerne om, at det her ikke er måden at gøre det på.

I kredsstyrelsen går vi nogle gange lidt vores egne vegne. Senest ved valget til Hovedstyrelsen, hvor vi pegede på tre kandidater – der i øvrigt alle blev valgt ind. Tidligere har vi peget på en enkelt kandidat i samarbejde med vores kredsarbejde. Det kan give mening, men vi valgte bla. at pege på en repræsentant fra de mindre medlemsgrupper, som i min optik også bør have en plads ved det store runde bord på Vandkunsten. Det skyldes ikke mindst, at vi har en bredt funderet kredsstyrelse, som både fagmæssigt, kønsmæssigt og områdemæssigt dækker stort set alle medlemsgrupper. De giver os en særlig indsigt, som er meget værdifuldt i vores arbejde. Derfor vil de mindre medlemsgrupper også have et fokus i vores kommende arbejde.

Sidst men ikke mindst, vil jeg nævne vores fraktion af pensionister. Både en kadeau for indsatsen både lokalt, regionalt og en tak for det løbende samarbejde. Jeg er optaget af, hvordan vi fremover kan etablere et yderligere fagligt og professionelt samarbejde.

Og her til allersidst lige et par ord om den netop underskrevne overenskomst – OK24. Der er i fredags indgået forlig på LC-området – og altså for os. Det munder ud i primært mere i løn, en kompetencefond samt en forhøjelse af fritvalgstillægget. I næste uge tager TR'erne til regionalt møde og får en nærmere gennemgang af resultatet på både det generelle område og de særlige organisationsforhandlinger.

Vi er i kredsene meget opmærksomme på, at meget af det arbejde vi gør, ikke er ret synligt helt ude på den enkelte skole. Vi er i tvivl om, hvor udbredt vores sociale medier er blandt jer medlemmer. Vi arbejder på, hvordan vi bliver mere synlige ude hos jer. Måske spørges der "hvornår sker der noget?". Jeg kan sige, at der sker noget hele tiden. Vi vil bestrebe os på at holde jer bedst muligt orienteret og få en større indsats omkring vores kommunikation ud fra Matildevej.

Og med disse ord skal jeg indgive den samlede beretning til generalforsamlingens behandling.